

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

**HOTĂRÂREA nr. 207
din 03.04.2019**

Dosar nr.: 767/2018

Petiția nr.: 7118/16.11.2018

Petent: ..

Reclamat: U.A.T. sector 3

Obiect: neacordarea unui loc de parcare gratuit

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petent

.

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

U.A.T. sector 3 – .

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Refuzul transformării locului de parcare deținut în prezent de petent, persoană cu dizabilitate, într-un loc de parcare gratuit, în baza prevederilor legale

III. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 7118/22.11.2018 și 7260/22.11.2018, a citat părțile pentru data 11.12.2018 și în lipsa părților a acordat un alt termen pentru audieri în data 05.02.2019 prin adresa 131/14.01.2019.

4. Prin intermediul aceluiași adrese Colegiul director a invocat din oficiu excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspectele ce țin de interpretarea și aplicarea legilor, atribute ce revin instanțelor de judecată.

5. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul, persoană cu handicap accentuat dar nu de natură locomotorie, a solicitat reclamatului atribuirea unui loc de parcare gratuit sau transformarea aceluia pe care deja îl deține într-unul specific persoanelor cu dizabilitate, pentru a fi scutit de la plata taxei de parcare.

7. Petentul consideră că reclamatul îl discriminează, prin neaplicarea prevederilor Legii 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap care nu stipulează tipul de handicap dobândit, ci impune dovedirea acestuia printr-un certificat de încadrare a handicapului și deținerea unui card – legitimație de parcare.

8. Petentul deține documentele menționate pe care le-a și depus, în anexă, împreună cu solicitarea adresată reclamatului, la momentul depunerii cererii de atribuire a locului de parcare. De asemenea, a făcut dovada deținerii unui autoturism proprietate personală fără de care nu s-ar putea atribui locul de parcare.

9. Reclamatul i-a refuzat solicitarea, motivând faptul că de scutirea platei taxei pentru locul de parcare de reședință beneficiază doar persoanele cu dizabilitate locomotorie, petentul neaflându-se în această situație.

Susținerile reclamatului

10. Reclamatul, în punctul său de vedere nr. 158/159.01.2019, precizează că a refuzat solicitarea petentului deoarece beneficiile pe care acesta le solicitase se acordau doar pentru condiția de handicap locomotor, petentul neavând handicap de natură locomotorie.

11. În același punct de vedere, reclamatul precizează că Legea 448/2006, care prevede beneficiul solicitat de către petent, face referiri doar la locurile de parcare publică și nu cele de reședință.

12. Pentru atribuirea locurilor de parcare de reședință de pe raza sectorului 3 se aplică prevederile H.C.G.M.B. nr. 124/2008 care stipulează tipul de handicap locomotor în baza căruia se acordă acest beneficiu, necesitatea deținerii/utilizării unui autoturism proprietate personală pentru care se plătește impozit la bugetul local al sectorului 3 sau, pentru cazurile de scutire de impozit, existența în evidențele fiscale ale aceluiași sector.

Punct de vedere solicitat Administrației Locale București

13. Având în vedere numărul mare de sesizări primite la C.N.C.D. cu privire la refuzul acordării unor locuri de parcare de reședință persoanelor cu dizabilități sau scutirea acestora de la plata taxei de parcare și luând în considerare faptul că s-a indicat calitatea procesuală pasivă pentru Administrația locală București, Colegiul director a solicitat un punct de vedere de specialitate acesteia, pentru clarificarea aspectelor sesizate, precum și pentru pronunțarea asupra obligativității punerii în aplicare a HCGMP nr. 124/2008 de către Consiliile Locale.

14. Prin adresa nr. 1297/15.03.2019, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este informată că Administrația Străzilor este instituția care are atribuții de avizare a parcajelor de reședință nou înființate de ADP-urile de sector. Astfel, ADP-urile sectoarelor 1-6 sunt obligate să atribuie locurile de parcare gratuită pentru persoanele cu dizabilități, în baza prevederilor art. 65 din Legea nr. 448/2006.

15. Prin adresa 1421/19.03.2019, Direcția Transporturi din cadrul Primăriei Municipiului București comunică faptul că, în conformitate cu art. 65 alin (5) din Legea 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, se repartizează locuri de parcare gratuite persoanelor cu handicap.

V. Motivele de fapt și de drept

16. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008, „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

17. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează să respingă excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu. Consiliul local al sectorului 3 București stabilește, prin Regulament, atribuirea locurilor din parcările de reședință de pe raza Sectorului 3 al Municipiului București.

18. Art. 7 alin. 1 din HCGMP 124/2008 stipulează faptul că parcajele de reședință se află în administrarea consiliilor locale ale sectoarelor Municipiului București.

19. În fapt, **Colegiul director reține refuzul acordării unui loc de parcare de reședință petentului, persoană cu handicap.**

20. În drept, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că, potrivit jurisprudentei sale, **discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare** (A se vedea cauza *Orsus și alții v. Croația*, hotărârea din 16.03.2010, precum și cauza *Willis v. Marea Britanie*, nr. 36042/97, § 48, ECHR 2002-IV). Articolul 14 nu interzice ca Statele membre să trateze diferit grupuri de persoane cu scopul de a corecta ”inegalități de fapt” între acestea. Într-adevăr, în anumite situații, **eșecul, în sine, de a încerca corectarea inegalităților prin tratament diferit, poate da naștere unei încălcări a Articolului 14** (a se vedea în acest sens cauza *“relating to certain aspects of the laws on the use of languages in education in Belgium”*, § 10; cauza *Thlimmenos v. Grecia*, no. 34369/97 și altele). Statele contractante dispun de o marjă de apreciere pentru a analiza dacă și în ce condiții diferențele aplicate unor situații similare justifică un tratament diferit.

21. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a acceptat că **o politică generală sau o măsură care are un efect disproporționat asupra unui grup particular de persoane poate fi considerată discriminatorie indiferent de faptul că aceasta nu a vizat în mod specific acel grup de persoane**. De asemenea, Curtea a statuat că **discriminarea potențial contrară Convenției poate rezulta dintr-o situație de facto**. (cauza *Zarb Adami v. Malta*, no. 17209/02, § 76).

22. Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi *Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others*, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; *Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE* (Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91).

23. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură

obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul director al CNCD analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

24. Astfel, potrivit Art. 1 alin.2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată “Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: f) dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice”. Art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată definește conceptul de discriminare prin care se înțelege “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”. De asemenea, potrivit art. 2 alin.3: „Sunt discriminatorii ... prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare”.

25. Raportat la prezenta speță, Colegiul director reține următoarele: petentul, persoană cu handicap accentuat, a solicitat un loc de parcare gratuit sau scutirea de la taxa de parcare pentru locul de parcare deja deținut, în baza Legii 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

26. Reclamatul arată că aceste locuri se acordă cu prioritate, fără licitație și în mod gratuit, persoanelor cu handicap locomotor. În acest sens, reclamatul invocă HCGMB nr. 124/2008.

27. În analiza plângerii, Colegiul director ia act de art. 65 al. 5 din Legea 448/2006 care stipulează că “în locurile de parcare ale domeniului public și cât mai aproape de domiciliu, administratorul acestora repartizează locuri de parcare gratuită persoanelor cu handicap care au solicitat și care au nevoie de astfel de parcare”.

28. Astfel, cum reiese din textul de mai sus, legea nu face distincție între categoriile de persoane cu handicap și stipulează în mod clar și concret „persoanelor cu handicap”.

29. A face distincție între categoriile de persoane cu handicap prin stabilirea unor criterii de acordare a acestor locuri de parcare (distincție stabilită de către Consiliul local în funcție de gravitatea handicapului), se creează o diferențiere fără o justificare obiectivă.

30. Chiar și în situația în care Hotărârea CG nr. 124/2008 a Municipiului București face această distincție, prin punerea ei în aplicare de către consiliile locale ale municipiului București se creează efecte discriminatorii pentru persoanele fără handicap locomotor.

31. Astfel, chiar dacă HCGMP nr. 124/2008 dispune că prioritate au persoanele cu handicap locomotor, legea specială nu distinge și astfel se crează o discriminare între persoanele cu handicap.

32. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director consideră ca fiind nejustificată neacordarea unui loc de parcare gratuit sau scutirea de la taxa de parcare pentru persoanele cu handicap, în baza Legii nr. 448/2006 pe motiv că petentul nu are handicap locomotor și constată încălcarea prevederilor art. 2 alin (1) și (4) coroborat cu art. 10 lit h) din OG nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu;
2. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor art. 2 alin.1, al. 4 și art. 10 lit. h) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
3. Sancționarea reclamatului, Sectorul 3 al Municipiului București, cu amendă contravențională în valoare de 1000 lei, potrivit art.2 alin.11 și art. 26 alin.1 din O.G. Nr. 137/2000 coroborat cu art. 8 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

6. Amenda contravențională se va plăti la Administrația Financiară a municipiului București, conform Ordonanței nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar).

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Data redactării: 09.04.2019

M.L./A.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.